

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău) A. Braga

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru

ÎNCHEIERE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Galina Stratulat
Oleg Sternioală, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Franzeļuța”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Presenti Svetlana împotriva Societății pe Acțiuni „Franzeļuța”, executorul judecătoresc Dinu Lanciu privind încasarea prejudiciului și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017 prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Franzeļuța” și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Chișinău din 06 februarie 2017,

c o n s t a t ă :

La 25 octombrie 2016, Presenti Svetlana s-a adresat cu cererea de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Franzeļuța” și a executorului judecătoresc Dinu Lanciu solicitând încasarea prejudiciului material produs ca urmare a întoarcerii executării hotărârii în mărime de 225,40 euro și suma de 391,60 lei încasată ca urmare a retragerilor banilor din cont, încasarea cheltuielilor de asistență juridică suportate pe parcursul procesului civil în mărime de 5000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor reclamanta a solicitat și încasarea în mod solidar din contul Societății pe Acțiuni „Franzeļuța” și a executorului judecătoresc Dinu Lanciu a sumei de 975 lei, achitată cu titlu de taxă de stat, pentru examinarea cauzei.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani din 05 decembrie 2013, cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe Acțiuni „Franzeļuța” a fost admisă și s-a dispus încasarea din contul Svetlanei Presenti în beneficiul Societății pe Acțiuni „Franzeļuța” suma 43 250,05 lei cu titlu de prejudiciu material și taxa de stat în valoare 1297,50 lei.

La 11 februarie 2014 executorul judecătoresc Dinu Lanciu a intentat procedura de executare, iar într-u executarea hotărârii Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 05

decembrie 2013, a aplicat sechestrul pe contul bancar a pîrîtului și a ridicat suma de 2132,30 euro, ceea ce la data respectivă constituia suma de 39779,55 lei, iar de pe contul de pe care s-au ridicat banii era un cont de depozit, cu rata dobânzii de 4% anual.

Menționează că despre emiterea hotărârii a cunoscut în cadrul procedurii de executare și nefiind de acord cu aceasta, la 04 martie 2014, Presenti Svetlana a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2014, a fost admis apelul declarat de Svetlana Presenti, a fost casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 05 decembrie 2013 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea înaintată de Societatea pe Acțiuni „Franzeluța” a fost respinsă ca neîntemeiată, iar prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 15 ianuarie 2015 recursul înaintat de Societatea pe Acțiuni „Franzeluța” a fost declarat inadmisibil.

Susține reclamantul că după finalizarea procesului civil a solicitat executorului judecătoresc întoarcerea executării, însă ultimul i-a transferat doar suma de 39551,16 lei, sumă pe care o consideră micșorată neîntemeiat.

De asemenea, la ridicarea banilor de pe contul bancar, banca a reținut suma de 391,60 lei.

Relevă că prejudiciul suportat se atestă prin faptul că dobânda de 4% nu a fost calculată pentru perioada cât au fost retrase mijloacele financiare, acesta fiind restituită peste un an în lei.

La 17 martie 2014 executorul judecătoresc, a extras de pe contul reclamantei suma de 2132,20 euro, iar la acel moment conform cursului Băncii Naționale a Moldovei un euro echivala cu 18,6557 lei, iar la data întoarcerii executării, 28 ianuarie 2015 executorul judecătoresc a transferat suma de 39554,16 lei.

Mai relevă reclamantul că la data întoarcerii executării, conform cursului stabilit de Banca Națională a Moldovei un euro echivala cu 20,0883 lei, astfel executorul judecătoresc a restituit doar suma de 1969 euro, diferența constituind de 163,20 euro. La fel nu a fost calculată și dobânda de 4% care constituie suma de 62,20 euro.

Invocă că pe parcursul examinării cauzei civile în instanța de apel și recurs a suportat cheltuieli de asistență juridică în mărime de 5000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 06 februarie 2017 cererea de chemare în judecată înaintată de Presenti Svetlana a fost admisă parțial.

S-a încasat din contul Societății pe Acțiuni „Franzeluța” în beneficiul Svetlanei Presenti suma de 5975 lei, cheltuieli de judecare a cauzei civile nr.2-16730/2013, suma de 225,40 euro, convertită în lei conform cursului valutar stabilit de Banca Națională a Moldovei la data executării hotărârii și suma de 391,60 de lei, prejudiciul cauzat în rezultatul întoarcerii executării și cheltuieli de judecată în mărime de 300 de lei.

Pretențiile Svetlanei Presenti împotriva executorului judecătoresc Dinu Lanciu, s-au respins ca fiind neîntemeiate.

Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut că de pe contul de economii a reclamantei, deschis la 19 martie 2013, cu rata dobânzii de 4%, a fost extrasă suma de 2133,20 euro. La 28 ianuarie 2015, reclamantei i s-a restituit suma de 39554,16 lei, suma de bani în euro a fost restituită în lei și din motivul diferenței de curs valutar, Svetlanei Presenti nu i-a fost restituită suma de 62,20 euro, iar pentru

operațiunile bancare efectuate a achitat un comision de 391,60 de lei.

La fel a constatat că pe parcursul procesului civil anterior a suportat cheltuieli de asistență juridică și de plata taxei de stat, care au fost confirmate prin probe și astfel, prin prisma art.94 din Codul de procedură civilă Societatea pe Acțiuni „Franzeluța” este obligată să compenseze cheltuielile de judecare a cauzei.

A mai constatat că în speță sunt aplicabile prevederile Legii privind reglementare valutară, iar la întoarcerea executării reclamantei urmează ai fi achitată și diferența de curs valutar.

Referitor la pretențiile reclamantei față de executorul judecătoresc instanța a constatat că sunt neîntemeiate. Presenti Svetlana nu a indicat care ar fi temeiul răspunderii solidare a executorului judecătoresc. Făcând trimitere la art.10 din Codul de executare instanța a menționat că, creditorul prin intermediul executorului judecătoresc și-a realizat drepturile sale recunoscute printr-un document executoriu, iar acțiunile executorului judecătoresc au fost determinate de disponibilitatea creditorului.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 01 martie 2017, Societatea pe Acțiuni „Franzeluța” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 06 februarie 2017, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei decizii de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, s-a respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Franzeluța” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău din 06 februarie 2017.

La 12 septembrie 2017 Societatea pe Acțiuni „Franzeluța” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Chișinău din 06 februarie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de Presenti Svetlana.

Recurentul a declarat cerere de recurs în temeiul art.432, alin.(2) lit.c) din Codul de procedură civilă care statuează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu soluția instanțelor ierarhic inferioare.

Invocă că, atât hotărârea primei instanțe cât și decizia instanței de apel relevă o insuficiență analiză a probatoriului administrat în cauză ce a condus la reținerea unei situații de fapt incorecte. Astfel, concluzia instanțelor investite cu judecarea fondului este neîntemeiată.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 06 iunie 2017.

Potrivit scrisorii de comunicare copia deciziei a fost expediată părților la 03 august 2017 (f.d.124), iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către părți.

Potrivit prevederilor art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 12 septembrie 2017, respectiv în termenul

prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața

instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Franzeluța” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea pe Acțiuni „Franzeluța”.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecători

Galina Stratulat

Oleg Sternioală

Dumitru Mardari